

ΕΤΟΣ 72οv

1 Δεκεμβρίου 2024

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 48 (3731)

Η ΠΡΟΣΕΥΧΗΤΙΚΗ ΚΡΑΥΓΗ

Στήν σημερινή εύαγγελική περικοπή περιγράφεται τό θαύμα τῆς θεραπείας τοῦ τυφλοῦ πού κραυγάζει στόν Ἰησοῦ καί Κύριό μας νά τόν ἐλεήσει. Ἡ κραυγή του εἶναι κραυγή πόνου, ἀπελπισίας, ἀπόγνωσης καί τλαιπωρίας, πού προέρχεται ἀπό τήν ἀσθένεια καί τήν τυφλότητά του, ἀλλά ταυτόχρονα καί κραυγή εὐλάβειας καί ἐλπίδας γιά τό μέλλον.

Τό πλησίασμα στόν Χριστό

Ὁ τυφλός πλησιάζει τόν Χριστό γιατί πιστεύει πώς εἶναι ἡ τελευταία του ἐλπίδα νά θεραπευθεῖ καί νά συνεχίσει τήν ζωή του. Εἶναι κραυγή εἰλικρινούς μετάνοιας καί πίστεως πώς μπροστά του βρίσκεται ὁ ἀληθινός Υἱός τοῦ Θεοῦ πού μπορεί νά τόν εὐεργετήσῃ καί νά τοῦ προσφέρει τό πολύτιμο ἀγαθό τῆς υἰείας.

Ὅταν ὁ Χριστός τόν ρωτᾷ, ὁ τυφλός ἀπαντᾷ, ἀπόλυτα παραδομένος στό ἔλεος τοῦ Μεσσία, λέγοντας «θέλω νά ξαναδῶ». Ὁ Χριστός διαπιστώνει τήν εἰλικρινή καί βαθιά πίστη τοῦ τυφλοῦ, πού «βλέπει» καί ἀναγνωρίζει τόν «Υἱό Δαυῖδ», καί ἐνῶ περιβάλλεται ἀπό ὄχλο πολύ, ὥστόσο τόν παραμερίζει γιά νά ἀκούσει τίς κραυγές ἰκεσίας ἑνός τυφλοῦ ἐπαίτη. Καί τόν θεραπεύει λέγοντάς του «ἀνάβλεψε, ἡ πίστη σου σέ ἔσωσε».

Ἡ ἀνθρώπινη κραυγή

Πόνος, ἀπόγνωση, πένθη, ἡττες πνευματικές, θεομηνίες, ἀσθένειες, δοκιμασίες, προκαλοῦν στήν ζωή μας μιά πελώρια συναυλία κραυγῶν καί παραπόνων, ὡς κραυγή εἴτε ἰκεσίας εἴτε ὀλιγοπιστίας. Εἶναι ἀξιοσημείωτο πώς ἡ Καινή Διαθήκη ἀναφέρει τίς κραυγές φόβου καί ἀπιστίας πού προέρχονται ἀπό τούς Μαθητές τοῦ Χριστοῦ. Οἱ ἄνθρωποι πού

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Λουκ. ιη´ 35-43)

Ἡ πίστις στὸν Θεό

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐγένετο δὲ ἐν τῷ ἐγγίξειν αὐτὸν εἰς Ἱεριχὼ τυφλὸς τις ἐκάθητο παρὰ τὴν ὁδὸν προσαιτῶν. Ἀκούσας δὲ ὄχλου διαπορευομένου ἐπυνθάνετο τί εἶη τοῦτο; Ἀπήγγειλαν δὲ αὐτῷ ὅτι Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος παρέρχεται. Καὶ ἐβόησε, λέγων· Ἰησοῦ υἱὲ Δαυῖδ, ἐλέησόν με. Καὶ οἱ προάγοντες ἐπετίμων αὐτῷ ἵνα σιωπήσῃ· αὐτὸς δὲ πολλῶ μᾶλλον ἔκραζεν· υἱὲ Δαυῖδ, ἐλέησόν με. Σταθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς ἐκέλευσεν αὐτὸν ἀχθῆναι πρὸς αὐτόν. Ἐγγίσαντος δὲ αὐτοῦ ἐπηρώτησεν αὐτόν, λέγων· τί σοι θέλεις ποιήσω; ὁ δὲ εἶπε· Κύριε, ἵνα ἀναβλέψω. Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· Ἀνάβλεψον· ἡ πίστις σου σέσωκέ σε. Καὶ παραχρῆμα ἀνέβλεψε, καὶ ἠκολούθει αὐτῷ δοξάζων τὸν Θεόν· καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἰδὼν ἔδωκεν αἶνον τῷ Θεῷ.

ζοῦσαν μαζί μέ τόν Ἰησοῦ, πού Τόν εἶδαν τόσες φορές νά θαυματοουργεῖ καί νά διδάσκει, ἀδυνατοῦσαν ἀρχικά νά καταλάβουν τό βαθύτερο νόημα τῶν πράξεων τοῦ Κυρίου.

Ἔτσι συμβαίνει καί μέ ἐμᾶς κάποιες φορές. Δέν εἴμαστε ἔτοιμοι νά κατανοήσουμε σέ βάθος τό ἔργο, τήν διδασκαλία, τήν σιωπή καί τίς ἐnergείες τοῦ Κυρίου. Βγάζουμε κραυγές φόβου καί ὀλιγοπιστίας λέγοντάς του «Ἐάν, Κύριε, Ἐσὺ θέλεις... ὅλα γίνονται». Καί ὁ Χριστός ἀπαντᾷ μέ ἕνα ἄλλο «ἐάν»: «Ἐάν πιστεύεις, ὅλα εἶναι δυνατά σέ αὐτόν πού πιστεύεις». Ἔτσι ἡ κραυγή μας, μπροστά στήν ἀναξιοτήτα τῶν ἀνθρώπων λόγων καί τό μεγαλεῖο τοῦ Θεοῦ, γίνεται παράκληση καί «μετά προθυμίας καί σπουδαίας διανοίας ἰκεσία», καί δέν εἶναι ἀπλῶς ἀνούσιες λέξεις. Αὐτό πού ἀξίζει νά ζητήσῃ ὁ πιστός μέ δυνατή κραυγή δέν εἶναι ἄλλο ἀπό τόν φωτισμό τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Ἡ προσευχόμενη καρδιά

Προσευχὴ εἶναι νά στέκεσαι ἐνώπιον τῆς παρουσίας τοῦ Θεοῦ μέ τόν νοῦ σου στήν καρδιά. Ἄν δέν μπορούμε νά ζήσουμε χωρίς τόν Θεό, τότε δέν μπορούμε νά ζήσουμε χωρίς προσευχή, γιατί μέ τήν προσευχή προσεγγίζουμε τόν Θεό καί στεκόμαστε μέ παρρησία ἐνώπιόν Του, γινόμεστε κοινωνοί τῆς ζωῆς καί μάρτυρες τῆς Βασιλείας Του. Στήν καρδιά μας δέ καταλήγουμε νά βλέπουμε τούς ἑαυτούς μας ὡς ἁμαρτωλούς στήν ἀγκαλιά τοῦ ἐλέους τοῦ Θεοῦ. Αὐτό ἀκριβῶς τό ὄραμα μᾶς κάνει νά ἀνακράζουμε: «Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, γιέ τοῦ ζῶντος Θεοῦ, ἐλέησόν με τόν ἁμαρτωλό».

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Τόν καιρόν ἐκεῖνον, συνέβη δέ, καθῶς πλησίαζαν στήν Ἱεριχώ, ἓνας τυφλός καθόταν κοντά στόν δρόμο καί ζητιάνευε· καί ὅταν ἄκουσε νά διέρχεται πλῆθος κόσμου, ρωτοῦσε νά μάθει τί ἦταν αὐτά. Τοῦ εἶπαν ὅτι διέρχεται ὁ Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος. Τότε φώναξε δυνατά καί εἶπε: Ἰησοῦ, Υἱέ τοῦ Δαυίδ, ἐλέησέ με. Ὅσοι προπορεύονταν τόν ἐπιτιμοῦσαν γιά νά σιωπήσει, ἀλλά ἐκεῖνος φώναζε πολύ περισσότερο: Υἱέ τοῦ Δαυίδ, ἐλέησέ με. Ἀφοῦ στάθηκε ὁ Ἰησοῦς, διέταξε νά τόν φέρουν κοντά του· καί ὅταν πλησίασε, τόν ρώτησε: Τί θέλεις νά σοῦ κάνω; Αὐτός εἶπε: Κύριε, νά ἀποκτήσω πάλι τό φῶς μου. Καί ὁ Ἰησοῦς τοῦ εἶπε: Ἀπόκτησε πάλι τό φῶς σου, ἡ πίστη σου σέ ἔχει σώσει. Ἀμέσως εἶδε πάλι, καί τόν ἀκολουθοῦσε καί δόξαζε τόν Θεό· καί ὅλος ὁ λαός, ὅταν τό εἶδε, δοξολόγησε τόν Θεό.

(Από τή νέα ἔκδοση: Ἡ Καινή Διαθήκη, τό πρωτότυπο κείμενο μέ νεοελληνική ἀπόδοση τοῦ ὁμοτ. καθηγ. Χρ. Βούλγαρη, ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)

Ἡ προσευχή τῆς καρδιάς μᾶς προκαλεῖ νά μήν κρύβουμε ἀπολύτως τίποτε ἀπό τόν Θεό καί νά παραδιδόμαστε ἄνευ ὄρων στό ἔλεός Του. Ἀπό τήν ἴδια της τήν φύση μία τέτοια προσευχή μεταμορφώνει ὀλόκληρη τήν ὑπαρξή μας «εἰς Χριστόν», ἀκριβῶς ἐπειδῆ ἀνοίγει τά μάτια τῆς ψυχῆς μας στήν ἀλήθεια τοῦ ἑαυτοῦ μας, καθῶς καί στήν ἀλήθεια τοῦ Θεοῦ.

† Ὁ Φ. Α.

ΜΟΝΟ Η ΚΑΡΔΙΑΚΗ ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΕΙΝΑΙ ΠΡΟΣΕΥΧΗ

Ἐλεγε ὁ Γέροντας χαρακτηριστικά:

– Μόνο ἡ καρδιακή προσευχή εἶναι προσευχή, διότι ἔχει πόνο καί φέρνει ἀποτελέσματα. Ἕνα «Κύριε ἐλέησον» μέ πόνο ἰσοδυναμεῖ μέ χίλια «Κύριε ἐλέησον» ἀπλά! Καί νά μήν ἀφήνουμε κάτι νά σταματήσει ἢ καί νά διαταράξει τήν δέηση τῆς καρδιάς πρός τόν Θεό. Οὔτε ὅταν συνομιλοῦμε οὔτε ὅταν περπατᾶμε οὔτε ὅταν μᾶς βρίζουν καί μᾶς συκοφαντοῦν. Νά μήν παίρνουμε τόν νοῦ ἀπό τήν καρδιά. Νά εἶμαστε τελείως μονάχοι μέσα στό ταμεῖο τῆς καρδιάς μας (ἐξ οὔ καί μοναχός) καί ἄς ὑπάρχει γύρω μας πλῆθος ἀπό κόσμο. Ἡ δέ προσοχή νά εἶναι ἀκοίμητος φρουρός, γιά νά μήν νομίζουμε ὅτι οἱ λογισμοί τοῦ δαίμονα προέρχονται ἀπό τόν Θεό.

Αὐτά ὅμως ὁ ἄνθρωπος μπορεῖ μόνο βιωματικά νά τά νιώσει καί ποτέ δέν μπορεῖ νά τά καταλάβει γνωσιολογικά, ὅσα βιβλία κι ἄν διαβάσει. Πρότυπο στήν προσευχή μας πρέπει νά ἔχουμε: Τόν ἐκ γενετῆς τυφλό, πού, ὅσο τοῦ ἔλεγαν νά σωπάσει, αὐτός τόσο περισσότερο ἔκραζε νά τόν ἐλεήσει ὁ Κύριος. Τήν Χαναναία, ἡ ὁποία «μέ νύχια καί μέ δόντια» ἀρπάχτηκε ἀπό τόν Κύριο καί τόν ἐκλιπαροῦσε νά τήν ἐλεήσει (ἐξ οὔ καί ἡ βία στήν εὐχή). Τήν ρήση τοῦ

1 Δεκεμβρίου 2024: ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΔ΄ ΛΟΥΚΑ
Ναούμ προφήτου (700 π.Χ.). Φιλαρέτου τοῦ ἐλεήμονος († 792),
Θεοκλήτου ἀρχιεπ. Λακεδαμονίας.

Ἦχος: πλ. β΄ – Ἑωθινόν: Α΄ – Ἀπόστολος: Ἐφεσ. β΄ 4-10 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. ιη΄ 35-43.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 8 Δεκεμβρίου, Γ΄ Λουκᾶ.
Ἀπόστολος: Ἐφεσ. β΄ 14-22 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. ιγ΄ 10-17.

ἴδιου τοῦ Κυρίου: «καί ὅ,τι ἂν αἰτήσητε ἐν τῷ ὀνόματί μου, τοῦτο ποιήσω», (ἐξ οὗ καί ἡ εὐχή «Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλέησόν με!»). Τόν ἴδιο τόν Κύριο, πού στό Ὅρος τῶν Ἐλαιῶν ὁ ἰδρώτας ἀπό τήν προσευχή ἔτρεχε ὡς σβῶλοι αἵματος (ἐξ οὗ καί ἡ βία στήν προσευχή). Ἀφοῦ μάθουμε νά προσευχομάστε, ὅποια χάρη κι ἂν μᾶς ἔρθει, ἄς τήν ἀποδώσουμε μέ ἄκρα ταπεινώση στήν ἀγάπη καί στήν πανσωστική πρόνοια τοῦ Θεοῦ καί σέ καμία περίπτωση στίς ἔντονες δικές μας προσπάθειες, οἱ ὁποῖες σκοπό ἔχουν νά δείξουν ἀποκλειστικά καί μόνο τήν ἀνθρώπινη προαίρεση!

«Πρέπει νά προσευχομάστε γιά τούς ἄλλους μέ τήν καρδιά μας. Ἕνας ἀναστεναγμός μέσα ἀπό τήν καρδιά μας ἰσοδυναμεῖ μέ προσευχή· μέ ὧρες προσευχῆς μπορῶ νά πῶ». Εἶπε ὁ Γέροντας: «Ὁ ἄνθρωπος νά συναισθάνεται τήν ἀμαρτωλότητά του καί νά ἔχει ἐμπιστοσύνη κι ἐλπίδα στό ἔλεος τοῦ Θεοῦ, διότι αὐτό θά τόν σώσει. Ἐτσι συγκεντρώνεται ὁ νοῦς του κι αἰσθάνεται τήν εὐχή ὡς ἀνάγκη, ὅπως καί τό ἔλεος τοῦ Θεοῦ τό αἰσθάνεται ὡς ἀνάγκη. Ἐτσι ἀρχίζει νά λέει: “Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθέ”, καί ἡ καρδιά του ξεκουράζεται».

(Ἀπό τό βιβλίο τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας, ΑΝΘΟΛΟΓΙΟ
ΣΥΜΒΟΥΛΩΝ ΑΓΙΟΥ ΠΑΪΣΙΟΥ ΑΓΙΟΡΕΙΤΟΥ)

ΕΡΑΝΟΣ ΤΗΣ «ΗΜΕΡΑΣ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ»

Αὐτές τίς ἡμέρες διεξάγεται ὁ ΕΡΑΝΟΣ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ τῶν Ἑνοριακῶν Φιλοπτώχων Ταμείων. Μέ τή δική σας συνεισφορά, ὅσο μικρή ἢ μεγάλη κι ἂν εἶναι, ἡ Ἐκκλησία ἐπιτελεῖ τή φιλανθρωπική καί κοινωνική ἀποστολή της στίς ιδιαίτερα δύσκολες σημερινές συνθῆκες.

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἱ. Ναό Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου), Αθήνα.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἐβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασίου 1, 115 21 Αθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Μητροπολίτης Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr
